

Vážená paní profesorko a spolužáci,
tímto bych vás chtěl seznámit s knihou Skleník, kterou napsal Brian Wilson Aldiss.
Vydalo ji nakladatelství Laser. Přeložil Jan Vaněk

Osnova :

1. Informace o autorovi
2. Informace o díle
3. Ukázka z díla
4. Charakterizace stylu a jazyka
5. Hodnocení
6. Použitá literatura a zdroje

Brian W. Aldiss se narodil v roce 1925 v Derehamu, Anglii. Působil jako voják, po válce se stal knihkupcem. Od roku 1958 se vydal na svou profesionální spisovatelskou dráhu a vydal svou první románovou prvotinu NONSTOP. Dále napsal knihy Skleník, Temné světelné roky, Pokolení starců, Malacijská tapisérie a Druhý ostrov Doktora Moreau.

Děj příběhu se odehrává ve velmi daleké budoucnosti Země. Vlivem stále stoupající teploty a slunečních paprsků povrch Země zabrala zeleň a lidé zde žijí v korunách stromů. Hlavní postavou je Gren, člověk, který je vyhoštěn z tlupy. Na něj se přísaje smrž, který ho začne využívat ve svůj prospěch. Vše skončí tak, že Grenovi se podaří parazita sundat ze svého těla a navíc mu pomůže prchnout ze Země, které hrozí zkáza.

Ukázka z díla :

„Pomoz mi. Jsem vyhnanec.“

„To jsem si myslel. Spojil jsem se s tebou, abych ti pomáhal. Budu s tebou už pořád.“

I přes celkovou otupělost se Grenovi podařilo zformulovat otázku

„Jak mi pomůžeš?“

„Stejně jako pomáhám jiným bytostem. Když už s někým jsem nikdy ho neopouštím. Mnoho bytostí nemá mozek. Já hromadím myšlenky. Já i všichni představitelé mého druhu pracujeme jako mozky. Díky tomu jsou tvorové, s nimiž se spojujeme, chytřejší a šikovnější než ostatní.“

„To budu chytřejší než ostatní lidé?" zeptal se Gren. Na kameni v úvozu, kterým kdysi tekla potok, sluneční jas nehasl. V hlavě měl obrovský zmatek. Cítil se, jako kdyby rozprávěl s bohy.

„Ještě nikdy jsme nechytily člověka," ozval se hlas, který už nalézal slova značně rychleji. „My, smrži, obýváme pouze území Země Nikoho. Vy obýváte jedině lesy. Jsi dobrý. Budeš díky mně mocnější. Když mne poneseš, dosáhneš všeho."

Gren se roztáhl na chladný balvan, aniž by odpověděl. Jeho energie se vyčerpala, byl rád, že čas utíká. Nakonec mu znovu v hlavě zazněl hlas.

„O lidech vím dost. Čas na tomto světě a na světech v kosmu začal strašně dávno. Tvůj dvounohý druh kdysi vládl tomuto světu. Bylo to velmi dávno, když slunce ještě nebylo žhavé. Byli jste tehdy velcí, pětkrát větší než teď. Zmenšili jste se, abyste se přizpůsobili novým podmínkám, abyste mohli bojovat o přežití všemi možnými způsoby. V těch dobách byli moji předkové malí. Ale změny, i když přicházejí zvolna a bezmála nepostřehnutelně, se nedají zastavit. Vy jste teď malá stvoření, ustrnulá ve vývoji, zatímco já jsem schopen tě strávit!"

Gren poslouchal a když si všechna ta slova promyslel, položil otázku. Jakto můžeš všechno vědět, houbo, když jsi doposud nepotkala člověka?

„Zkoumal jsem struktury tvé mysli. Mnoho tvých vzpomínek a myšlenek jsi zdědil z minulosti. Jsou ukryty tak hluboko, že nejsi schopen se k nim dostat. Já to ale dokážu. Čtu z nich dávno minulý příběh tvého druhu. Můj druh má šanci stát se stejně velkým jako byl tvůj..."

Jedná se o SCI-FI román. Velice často se zde střídají dlouhá souvětí s krátkými výstižnými větami. Celý příběh je protnán přímou řečí postav.

Kniha se mi velice líbila, neboť zde bylo plno nepředvídatelných zvrátů. A navíc se rychle četla a byla zábavná.

Literatura a zdroje : kniha Skleník

<http://www.scifiworld.cz/article.php?ArticleID=563>